

Avtale mellom Kongeriket Norge og De forente arabiske emirater om utlevering

Kongeriket Norge og

De forente arabiske emirater

(heretter kalt «partene»),

som henviser til de internasjonale instrumentene som inneholder bestemmelser om utlevering i kraft mellom partene,

som ønsker å forbedre samarbeidet om bekjempelse av kriminalitet og særlig legge til rette for utlevering,

som tar behørig hensyn til sine forpliktelser til å respektere menneskerettighetene og rettsstatsprinsipper,

ER BLITT ENIGE om følgende:

Artikkel 1 Forpliktelse til utlevering

1. Hver av partene samtykker i å utlevere til den andre part, i samsvar med bestemmelsene i denne avtalen, enhver person som befinner seg på dens territorium, med henblikk på strafforfølgning eller fullbyrding av en rettskraftig dom.
2. I denne avtalen menes med en dom enhver avgjørelse om fengselsstraff eller ethvert frihetsberøvende tiltak idømt av en domstol på grunnlag av strafforfølgning, for en begrenset eller ubegrenset tidsperiode for en straffbar handling.

Artikkel 2 Lovbrudd som gir grunnlag for utlevering

1. I samsvar med bestemmelsene i denne avtalen skal utlevering tillates når:
 - a) utleveringsbegjæringen er fremsatt med henblikk på strafforfølgning og lovbruddet har en strafferamme, i henhold til begge parters lovgivning, på mer enn ett år,
 - b) utleveringsbegjæringen er fremsatt for fullbyrding av en rettskraftig dom for et lovbrudd som er straffbart i henhold til begge parters lovgivning med en strafferamme på mer enn ett år, og lengden på straffen som gjenstår å sone er minst seks måneder på tidspunktet begjæringen oversendes.
2. Ved avgjørelsen av hvorvidt et lovbrudd er straffbart i henhold til begge parters lovgivning, skal det være uten betydning hvorvidt den anmodede parts lovgivning plasserer lovbruddet innenfor samme kategori av lovbrudd, eller betegner lovbruddet med tilsvarende terminologi, dersom handlingen som ligger til grunn for lovbruddet det søkes bistand til, er en straffbar handling i henhold til begge parters lovgivning.
3. Utlevering skal ikke nektes for lovbrudd som gjelder skatter og avgifter, tollavgifter og utenlandsk valuta, utelukkende med den begrunnelse at den anmodede parts lovgivning ikke pålegger samme type skatter og avgifter eller ikke inneholder samme type bestemmelser i forbindelse med skatter, avgifter, tollavgifter og utenlandsk valuta som den anmodende parts lovgivning.
4. Dersom utleveringsbegjæringen omfatter flere separate lovbrudd som hver for seg er straffbare i henhold til begge parters lovgivning, men hvorav noen ikke oppfyller de øvrige vilkårene fastsatt i denne artikkel nr. 1, kan den

anmodede part tillate utlevering for sistnevnte lovbrudd forutsatt at personen skal utleveres for minst et annet lovbrudd som kan medføre utlevering.

5. Med hensyn til nr. 1 i denne artikkelen skal utlevering tillates også dersom lovbruddet som danner grunnlaget for begjæringen ble begått utenfor den anmodende parts territorium, forutsatt at den anmodede parts lovgivning tillater strafforfølgning av et lovbrudd av samme art begått utenfor dens territorium.

Artikkel 3 Obligatoriske avslagsgrunner

1. Utlevering skal ikke tillates dersom:
 - a) lovbruddet det begjæres utlevering for anses av den anmodede part som et politisk lovbrudd. Følgende lovbrudd skal ikke anses som politiske lovbrudd:
 - I. for De forente arabiske emirater: angrep mot statens president eller hans stedfortreder, regjeringssjefen, eller ethvert medlem av deres familier, eller ethvert medlem av Det øverste råd eller ethvert medlem av deres familier;
 - II. for Kongeriket Norge: angrep mot kongen eller dronningen, eller ethvert medlem av deres familie, regjeringssjefen eller ethvert medlem av hans eller hennes familie;
 - III. terrorlovbrudd, terrorfinansieringslovbrudd eller andre lovbrudd som ikke anses som politiske lovbrudd i henhold til en internasjonal traktat som begge parter er part i;
 - b) den anmodede part har vesentlig grunn til å tro at utleveringsbegjæringen er fremsatt for å strafforfølge eller straffe en person på bakgrunn av vedkommendes rase, religion, nasjonalitet, etniske opprinnelse, politiske oppfatning, kjønn eller status, eller at begjæringen vil føre til at vedkommende blir skadelidende av noen av disse grunnene;
 - c) lovbruddet det begjæres utlevering for, kan straffes med dødsstraff i henhold til den anmodende parts lovgivning, med mindre den anmodende part gir slike garantier som den anmodede part anser tilstrekkelige, for at dødsstraff ikke vil bli idømt eller, dersom idømt, ikke vil bli fullbyrdet;

- d) lovbruddet det begjæres utlevering for kan straffes av den anmodende part med en straff som ikke er tillatt i henhold til den anmodede parts lovgivning;
 - e) den anmodede part har vesentlig grunn til å tro at personen som begjæres utlevert, vil bli utsatt for tortur eller grusom, umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff;
 - f) dommen i den anmodende part er avsagt in absentia, og den domfelte ikke har fått tilstrekkelig underretning om rettssaken eller ikke er gitt anledning til å forberede sitt forsvar og ikke har fått eller ikke vil få mulighet til å få saken prøvd på nytt i sitt nærvær;
 - g) den anmodede parts kompetente myndigheter allerede har avsagt en rettskraftig dom over den ettersøkte personen for lovbruddet som danner grunnlaget for utleveringsbegjæringen, eller hvis den anmodende parts kompetente myndigheter har benådet han eller henne for den rettskraftige dommen;
 - h) strafforfølgning av lovbruddet eller fullbyrding av dommen det begjæres utlevering for, er foreldet i henhold til den anmodede eller anmodende parts lovgivning;
 - i) lovbruddet det begjæres utlevering for, er et lovbrudd etter militær lovgivning og ikke også et lovbrudd etter den alminnelige straffeloven til den anmodede part;
 - j) den anmodende part anser at utlevering antas å kunne skade dens suverenitet, sikkerhet, ordre public, andre vesentlige interesser, internasjonale forpliktelser eller grunnleggende prinsipper i dens nasjonale rett;
 - k) det vil være i strid med prinsippet om *ne bis in idem* å etterkomme utleveringsbegjæringen.
2. I henhold til denne artikkel nr. 1 kan den anmodede part, i samsvar med nasjonal rett, vurdere om utlevering likevel kan tillates på visse vilkår.

Artikkel 4 Valgfrie avslagsgrunner

Utlevering kan avslås dersom:

- a) lovbruddet det begjæres utlevering for, er underlagt den anmodede parts jurisdiksjon i samsvar med nasjonal rett, og den ettersøkte personen strafforfølges eller vil bli strafforfulgt av den anmodede parts kompetente myndigheter for det samme lovbruddet det begjæres utlevering for, eller dersom den anmodede parts kompetente myndigheter har besluttet, i samsvar med partens lovgivning, å ikke strafforfølge eller å avslutte innledet strafforfølgning;
- b) den anmodede part, idet den tar hensyn til lovbruddets alvorlighetsgrad og den anmodende parts interesser, finner at utlevering ikke vil være forenlig med humanitære hensyn, særlig på grunn av vedkommendes alder og helsetilstand;
- c) den anmodede part har innvilget den ettersøkte personen politisk asyl.

Artikkel 5 Utlevering av egne borgere

1. Partene forbeholder seg retten til å nekte utlevering av egne borgere i samsvar med nasjonal rett.
2. Dersom utlevering avslås, skal den anmodede part, på begjæring fra anmodende part, oversende saken til kompetent myndighet med henblikk på å innlede straffesak i samsvar med nasjonal rett. I denne forbindelse skal den anmodende part oversende til den anmodede part dokumenter og bevis i saken. Den anmodende part skal, etter anmodning, underrettes om hva som har blitt foretatt i saken.

Artikkel 6 Sentralmyndigheter

1. Hver part skal utpeke en sentralmyndighet for gjennomføringen av denne avtalen.
2. De respektive sentralmyndighetene er
 - a) for De forente arabiske emirater Justisdepartementet.
 - b) for Kongeriket Norge Justis- og beredskapsdepartementet.

3. Partene skal underrette hverandre skriftlig gjennom diplomatiske kanaler om enhver endring i myndigheten som er utpekt som sentralmyndighet.
4. Etter denne avtalen skal sentralmyndighetene kommunisere direkte eller gjennom diplomatiske kanaler.

Artikkel 7 Begjæringen og medfølgende dokumenter

1. Alle utleveringsbegjæringer skal fremsettes skriftlig gjennom diplomatiske kanaler. I hastesaker eller i nødssituasjoner kan den anmodede parts sentralmyndighet akseptere begjæringen fremsatt gjennom den internasjonale kriminalpolitiorganisasjonen (Interpol) eller på enhver annen sikker måte som gjør det mulig å fremskaffe skriftlig dokumentasjon, i så fall skal den bekreftes innen seksti (60) dager ved en formell begjæring gjennom diplomatiske kanaler.
2. Sentralmyndighetene kan kommunisere direkte. Hver av sentralmyndighetene kan utpeke et kontaktpunkt for å følge gjennomføringen av en begjæring.
3. Utleveringsbegjæringen skal fremsettes skriftlig og inneholde følgende:
 - a) navn på den anmodende myndighet;
 - b) fullstendig navn på personen som søkes utlevert, og om mulig, opplysninger om personens statsborgerskap, bopel eller oppholdssted og signalement, fotografier og fingeravtrykk, og andre opplysninger som gjør det mulig å ettersøke og identifisere personen;
 - c) redegjørelse for handlingen som utgjør lovbruddet det begjæres utlevering for, med angivelse av sted og tid for handlingen, samt en beskrivelse av lovbruddet;
 - d) teksten til de relevante lovbestemmelser som beskriver lovbruddet med hensyn til strafferettslig jurisdiksjon, kriminalisering og straff for overtredelsen;
 - e) teksten til de relevante lovbestemmelser som inneholder frister for strafforfølgning eller fullbyrding av straff, herunder foreldelse;
 - f) dersom utleveringsbegjæringen fremsettes med det formål å strafforfølge den ettersøkte personen, skal begjæringen også vedlegges en original eller en bekreftet kopi av

pågripelsesbeslutning eller annet dokument med samme virkning som er utstedt av den anmodende parts kompetente myndighet i de former som er foreskrevet ved lov;

- g) dersom utleveringsbegjæringen fremsettes med det formål å strafforfølge den ettersøkte personen, en beskrivelse av de bevis som etablerer en presumpsjon for at personen er skyldig i lovbruddet vedkommende er siktet for;
 - h) dersom utleveringsbegjæringen fremsettes for fullbyrding av en dom som den ettersøkte personen er idømt, skal begjæringen også vedlegges en original eller en bekreftet kopi av den rettskraftige dommen, som angir at dommen er rettskraftig, og en beskrivelse av lengden på straffen som allerede er sonet.
4. Begjæringen og medfølgende dokumenter fremskaffet av partene i samsvar med denne avtalen skal vedlegges en oversettelse til den anmodende parts offisielle språk eller til engelsk, og skal være signert og stemplet av sentralmyndigheten til den anmodende part i henhold til nasjonal rett. Det kreves ingen bekreftelse eller ytterligere sertifisering av dokumenter oversendt til støtte for begjæringen.

Artikkel 8 Tilleggsinformasjon

1. Dersom opplysningene gitt av anmodende part til støtte for en utleveringsbegjæring ikke er tilstrekkelig til å sette den anmodende part i stand til å treffe en beslutning i henhold til denne avtalen, kan sistnevnte part be om at nødvendig tilleggsinformasjon oversendes innen førtifem (45) dager. Dersom tilleggsinformasjonen ikke oversendes innen angitt tidsfrist, kan begjæringen avvises i samsvar med nasjonal rett.
2. Den anmodende part skal imidlertid ikke være forhindret fra å fremsette en ny utleveringsbegjæring for samme person og samme lovbrudd.

Artikkel 9 Spesialitetsbestemmelse

1. En person som utleveres i samsvar med denne avtalen, skal ikke strafforfølges, stilles for retten, frihetsberøves i den anmodende part med

det formål å fullbyrde en dom eller undergis noen annen begrensning av sin personlige frihet, for lovbrudd begått før overleveringen, og som er et annet lovbrudd enn det som danner grunnlaget for utleveringen, med mindre:

- a) den utleverte personen returnerer frivillig til den anmodende parts territorium, etter å ha forlatt dette;
 - b) den utleverte personen ikke forlater territoriet til den anmodende part innen førtifem (45) dager etter å ha hatt muligheten til å gjøre det. Imidlertid skal en slik tidsperiode ikke inkludere den tiden hvor nevnte person unnlater å forlate den anmodende part av grunner utenfor hans eller hennes kontroll;
 - c) den anmodede part samtykker til dette; i dette tilfellet kan den anmodede part på særskilt anmodning fra den anmodende part tillate at den utleverte personen strafforfølges eller at det fullbyrdes en dom mot ham eller henne for et annet lovbrudd enn det som danner grunnlaget for utleveringsbegjæringen, i samsvar med vilkårene og begrensningene fastsatt i denne avtalen. I denne sammenheng kan den anmodede part be den anmodende part om å oversende dokumenter og informasjon som angitt i denne avtalens artikkel 7 nr. 3.
2. Dersom siktelsen personen ble utlevert for senere endres, kan vedkommende likevel strafforfølges eller dømmes forutsatt at lovbruddet under den endrede beskrivelsen er:
- a) et lovbrudd som kan medføre utlevering; og
 - b) basert på i det vesentlige samme omstendigheter som angitt i utleveringsbegjæringen og dens tilleggsdokumenter; og
 - c) straffbart med samme maksimumsstraff som, eller en lavere maksimumsstraff enn, lovbruddet personen ble utlevert for.

Artikkel 10 Videreutlevering til en tredje stat

Med unntak av tilfellene nevnt i artikkel 9 nr. 1 bokstav a og b kan den anmodende part ikke utlevere til en tredje stat den personen som er overlevert til den, og som blir begjært utlevert av en tredje stat for lovbrudd begått før overleveringen, uten samtykke fra den anmodede part.

Den anmodede part kan be om å få oversendt dokumentene og informasjonen angitt i denne avtalen artikkel 7.

Artikkel 11 Midlertidig fengsling

1. I hastetilfeller kan de kompetente myndighetene i den anmodende part be om at den ettersøkte personen midlertidig fengsles, eller at det treffes andre tiltak for å sikre at den ettersøkte personen forblir på territoriet til den anmodede part.
2. En begjæring om midlertidige tiltak skal sendes direkte til den anmodede parts sentralmyndighet, gjennom den internasjonale kriminalpolitiorganisasjonen (Interpol) eller på annen måte som partene blir enige om. Den anmodede part skal underrette den anmodende part uten opphold om hvilke tiltak som er truffet med hensyn til begjæringen.
3. En begjæring om midlertidige tiltak skal inneholde:
 - a) fullstendig navn på personen som søkes utlevert, og om mulig, opplysninger om personens statsborgerskap, bopel eller oppholdssted og signalement med fotografier og fingeravtrykk, og andre opplysninger som gjør det mulig å ettersøke og identifisere personen;
 - b) en erklæring om at utlevering vil bli begjært;
 - c) en kortfattet redegjørelse for sakens omstendigheter;
 - d) en erklæring som bekrefter eksistensen av og vilkårene for en pågripelsesbeslutning eller en rettskraftig dom;
 - e) en erklæring om maksimumsstraffen som kan idømmes, eller straffen som er idømt for lovbruddet, herunder tiden som gjenstår å sone.

4. Dersom den anmodede parts sentralmyndighet ikke mottar formell utleveringsbegjæring innen tidsfristen angitt i den anmodede parts nasjonale rett, kan den ettersøkte personen løslates fra varetekt. Andre midlertidige tiltak kan avsluttes i samsvar med nasjonal rett.
5. Opphør av midlertidig fengsling ved utløp av tidsfristen nevnt i denne artikkel nr. 4 skal ikke hindre påfølgende pågripelse og utlevering dersom det på et senere tidspunkt mottas begjæring om utlevering og medfølgende dokumenter nevnt i denne avtale artikkel 7.

Artikkel 12 Konkurrerende begjæringer

Dersom den anmodede part mottar fra den anmodende part og fra en eller flere tredjestater en begjæring om utlevering av samme person, for samme eller ulike lovbrudd, skal den anmodede part, ved avgjørelsen av hvilken stat personen skal utleveres til, vurdere alle relevante omstendigheter, særlig hvorvidt begjæringene ble fremsatt i henhold til en avtale, de ulike lovbruddenes alvorlighetsgrad, når og hvor lovbruddet ble begått, den ettersøkte persons nasjonalitet og vanlige bopel, de respektive datoer for oversending av begjæringene og hvorvidt personen er siktet eller dømt.

Artikkel 13 Avgjørelse og overlevering

1. Den anmodede part skal umiddelbart underrette den anmodende part om sin avgjørelse med hensyn til utleveringsbegjæringen.
2. Begrunnelse skal oppgis for eventuelt helt eller delvis avslag på begjæringen.
3. Dersom utlevering tillates, skal partene straks bli enige om dato og sted for overleveringen. Den ettersøkte personen skal overleveres innen tidsfristen som partene har avtalt.
4. Dersom omstendigheter utenfor partens kontroll forhindrer en part i å gjennomføre overleveringen, skal den underrette den andre part. Partene skal straks bli enige om en ny dato for overlevering.
5. Dersom den anmodende part ikke overtar personen som skal utleveres på datoene avtalt med den anmodede part i samsvar med denne artikkel nr. 3 eller 4, kan den anmodede part umiddelbart løslate ham eller henne fra

varetekt og kan avslå en ny utleveringsbegjæring fra den anmodende part for vedkommende person for samme lovbrudd.

6. Tiden den utleverte personen har tilbrakt i varetekt, også i husarrest, mellom dato for pågripelse og dato for overlevering, skal medregnes av den anmodende part ved soning av dom i de tilfeller som følger av denne avtale artikkel 2 nr. 1.

Artikkel 14 Beslag og overlevering av gjenstander og eiendom

1. På begjæring fra den anmodende part skal den anmodede part, innenfor rammen av nasjonal rett og uten at det berører andres rettigheter, beslaglegge materialet angitt nedenfor og overlevere dette til den anmodende part på tidspunktet for overlevering av personen eller umiddelbart deretter:
 - a) gjenstander brukt til å begå lovbruddet eller som utgjør bevis for lovbruddet;
 - b) gjenstander som er fremskaffet under utførelsen av lovbruddet, dersom de er i den ettersøkte personens besittelse på pågripelsestidspunktet.
2. Der utlevering tillates, skal gjenstander angitt i denne artikkelen nr. 1 overleveres selv om utlevering likevel ikke kan gjennomføres på grunn av at den ettersøkte personen dør, forsvinner eller rømmer.
3. Dersom det beslaglagte materialet nevnt i denne artikkel nr. 1 er nødvendige for en etterforskning eller strafforfølgning av et lovbrudd i den anmodede part, kan overlevering av materialene utsettes, eller overleveres på vilkår av at de returneres etter avslutningen av rettsforhandlingene i anmodende part.
4. Dersom lovgivningen i den anmodede part eller beskyttelse av tredjeparts rettigheter krever det, skal enhver eiendom som er overlevert, returneres den anmodede part vederlagsfritt etter at rettsforhandlingene er avsluttet, dersom parten ber om det.

Artikkel 15 Utsatt og midlertidig overlevering

1. Dersom den ettersøkte personen er under strafforfølgning eller soner en dom i den anmodede part for et annet lovbrudd enn det personen begjæres utlevert for, kan den anmodede part, etter å ha besluttet å tillate utlevering, utsette overleveringen til straffesaken er avsluttet eller dommen er fullbyrdet. Den anmodede part skal underrette den anmodende part om slik utsettelse.
2. På begjæring fra den anmodende part kan imidlertid den anmodede part, i samsvar med nasjonal rett, midlertidig overlevere personen til den anmodende part slik at denne kan gjennomføre den pågående strafforfølgningen, i samsvar med vilkår som fastsettes mellom partene. Med henblikk på dommen som skal sones i den anmodede part skal tiden tilbrakt i varetekt medregnes.
3. I tillegg til det som er fastsatt i denne artikkel nr. 1 kan overlevering utsettes når overleveringen kan sette hans eller hennes liv i fare på grunn av den ettersøkte personens helsetilstand.

Artikkel 16 Forenklet utleveringsprosedyre

Den anmodede part kan, i den utstrekning dens lovgivning åpner for det, tillate utlevering etter en forenklet prosedyre etter mottak av en begjæring om midlertidig fengsling, forutsatt at den ettersøkte personen uttrykkelig har samtykket til dette og er blitt informert om at han eller hun har rett til en ordinær utleveringsprosedyre og til den beskyttelse en slik rett innebærer.

Artikkel 17 Taushetsplikt

Partene er enige om å holde alle dokumenter og informasjon som brukes i utleveringsprosedyren konfidensielle, unntatt i den grad som er nødvendig for å behandle utleveringsbegjæringen.

Artikkel 18 Personvern

1. I denne artikkelen menes med personopplysninger all informasjon knyttet til en identifisert eller identifiserbar fysisk person.

2. Partene skal sikre at personopplysninger som overføres fra en part til en annen, utelukkende skal benyttes for det formål å etterkomme en begjæring, i henhold til denne avtalen. Ingen personopplysninger skal brukes til noe annet formål eller overføres til et tredje stat uten på forhånd å ha innhentet samtykke fra parten som overførte opplysningene.
3. Partene skal sikre at personopplysninger som overføres i henhold til denne avtalen er korrekte, og sikre at det treffes passende tiltak for å beskytte de overførte opplysningene mot utilsiktet eller uautorisert ødeleggelse eller utilsiktet tap samt mot uautorisert tilgang, endring eller spredning.
4. Partene skal konsultere hverandre om de ønskede tidsfrister for lagring, hvorvidt det er nødvendig med forlenget lagring, samt behovet for å korrigere unøyaktige, ufullstendige eller upålitelige personopplysninger eller ønske om eller behov for å slette eller for å begrense bruken av personopplysninger.
5. I den grad det er regulert i partenes nasjonale rett, kan den registrerte få informasjon om kategoriene av personopplysninger som overføres, og formålet med overføringen. Den berørte part kan la være å informere den registrerte dersom dette er nødvendig for ikke å hindre offisielle eller rettslige granskinger, strafferettslig eller administrativ etterforskning, rettsforfølgning eller fullbyrding av strafferettslige sanksjoner, for å beskytte offentlig sikkerhet, for å beskytte nasjonal sikkerhet, eller for å beskytte andres rettigheter og friheter.
6. Partene skal konsultere hverandre dersom en kompetent judisiell myndighet, i henhold til nasjonal rett, treffer en avgjørelse om at det er tillatt å overføre personopplysninger fra en part til en annen i henhold til denne avtalen.

Artikkel 19 Transitt

1. Hver part kan tillate transitt gjennom sitt territorium av en person som er overlevert til den andre part av en tredje stat i samsvar med bestemmelsene i denne avtalen og nasjonal rett.

2. Parten som anmoder om transitt, skal oversende til transittstaten, gjennom sentralmyndigheten, eller i særlig presserende tilfeller gjennom den internasjonale kriminalpolitiorganisasjonen (Interpol), en anmodning som inneholder personopplysningene til personen i transitt og en kortfattet redegjørelse for omstendighetene i saken. Anmodningen om transitt skal vedlegges en kopi av dokumentet som tillater utleveringen.
3. Transittstaten skal holde personen som er i transitt i varetekt mens nevnte person er på dens territorium.
4. Det skal ikke kreves tillatelse for transitt når lufttransport brukes og ingen landing er planlagt på territoriet til transittstaten. Dersom en landing som ikke er planlagt finner sted på territoriet til den tidligere nevnte staten, skal parten som ber om transitt, umiddelbart underrette transittstaten, og sistnevnte skal holde personen som skal transporteres, i maksimalt 48 timer i påvente av å motta transittanmodningen fastsatt i denne artikkel nr. 2.

Artikkel 20 Utgifter

1. Den anmodede part skal dekke utgifter som påløper på dens territorium ved pågrep av den ettersøkte personen og ved å holde vedkommende i varetekt frem til overlevering til den anmodende part, samt utgiftene forbundet med beslag og oppbevaring av gjenstandene nevnt i denne avtalen artikkel 14.
2. Den anmodende part skal dekke utgiftene som påløper ved transport av den utleverte personen og enhver beslaglagt gjenstand fra den anmodede part til den anmodende part, samt utgiftene til transitt angitt i denne avtalen artikkel 19.
3. Dersom det viser seg at ekstraordinære utgifter kan påløpe som følge av en utleveringsbegjæring, skal partene konsultere med sikte på å avgjøre hvordan disse utgiftene skal dekkes.

Artikkel 21 Tvisteløsning

Enhver tvist som oppstår som følge av gjennomføring eller tolkning av denne avtalen skal løses ved konsultasjoner eller forhandlinger gjennom diplomatiske

kanaler, dersom partenes sentralmyndigheter ikke selv er i stand til å komme til enighet.

Artikkel 22 Forholdet til andre avtaler

Denne avtalen skal ikke berøre eksisterende forpliktelser som partene har etter andre avtaler, og heller ikke hindre partene i å yte bistand til hverandre i henhold til andre avtaler eller ordninger.

Artikkel 23 Konsultasjoner

Partene skal møtes når de anser det nødvendig, for å diskutere anvendelsen av denne avtalen, og de kan også innkalle til møter med partenes kompetente myndigheter med sikte på å legge til rette for anvendelsen av denne avtalen, særlig med hensyn til spørsmål om opplæring, forberedelse og bruk av standardmaler, forberedelse og gjennomføring av bestemte typer begjæringer eller av individuelle begjæringer.

Artikkel 24 Ikrafttredelse, endring og oppsigelse

1. Denne avtalen trer i kraft den første dagen i den første måneden etter datoen for mottak av den endelige underrettelsen der partene informerer hverandre, gjennom diplomatiske kanaler, om at de har oppfylt kravene i sin nasjonale rett.
2. Denne avtalen kan endres ved gjensidig samtykke mellom partene, og endringen skal tre i kraft i samsvar med denne artikkel nr. 1.
3. Hver av partene kan til enhver tid si opp denne avtalen ved skriftlig underretning gjennom diplomatiske kanaler. Oppsigelsen trer i kraft seks (6) måneder fra datoen underretning ble gitt. Saker som allerede er påbegynt før underretning om oppsigelse, skal fortsatt være regulert av denne avtalen inntil de er helt avsluttet.
4. Denne avtalen skal gjelde for alle begjæringer som fremsettes etter ikrafttredelsen, selv om de aktuelle lovbruddene ble begått før ikrafttredelsesdatoen.

SOM BEKREFTELSE PÅ DETTE har de undertegnede, som er behørig bemyndiget til dette, undertegnet denne avtalen.

UTFERDIGET i Dubai den 12. februar 2025, i to eksemplarer på norsk, arabisk og engelsk, der alle tekstene har samme gyldighet. Ved ulike tolkninger av denne avtalen skal den engelske teksten ha forrang.

**FOR KONGERIKET
NORGE**

**FOR DE FORENTE ARABISKE
EMIRATER**